

Grupy Apostolskie Ruch Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej

ZASADY POSŁUGI ANIMATORSKIEJ

FORMACJA DUCHOWA ANIMATORA

Animator Grup Apostolskich, na podstawie misji otrzymanej od Kościoła, pełni swoją posługę i funkcję w porozumieniu z Księdzem odpowiedzialnym za duszpasterstwo dzieci i młodzieży w parafii, do której należy. Pomaga również w prowadzeniu rekolekcji organizowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży Grup Apostolskich pod opieką Zespołu Prowadzącego.

1. Animator ma szczególny obowiązek dbania o głębokie życie religijne i kształtowanie swojego sumienia w ewangelicznej prawdzie. Powinien on pamiętać o codziennej modlitwie, częstym uczestnictwie w Eucharystii (zwłaszcza w niedzielę), a także zadbać o stałe kierownictwo duchowe.
2. Animator ma obowiązek uczestnictwa w ciągu roku w jednym wyjazdowym dniu skupienia organizowanym przez Duszpasterstwo Grup Apostolskich. Nieusprawiedliwiona nieobecność na dniu skupienia w danym roku powoduje niemożliwość posługi animatora na rekolekcjach.
3. Ponadto Animator powinien czynnie uczestniczyć w życiu swojej parafii, prowadząc grupę pod opieką Duszpasterza.
4. Animator powinien utrzymywać stały kontakt z Duszpasterstwem Młodzieży Grup Apostolskich znajdującym się przy ulicy Wiślniej 12/7 w Krakowie oraz informować o swojej posłudze w parafii i otoczeniu.

POSŁUGA ANIMATORA PODCZAS TURNUSU REKOLEKCJI

1. Animator pełni funkcję pomocniczą i doradczą w prowadzeniu rekolekcji, będąc do dyspozycji Zespołu Prowadzącego. W związku z tym nie powinien podejmować żadnych czynności bez konsultacji z kompetentnymi osobami z Zespołu Prowadzącego.
2. Powinien przyjechać na rekolekcje odpowiednio wcześniej, by pomóc w przygotowaniu ośrodka oraz planu rekolekcji.
3. Animator jest przydzielany do grupy lub do obowiązków, w zależności od potrzeb turnusu rekolekcyjnego.
4. Animator muzyczny jest kierowany na rekolekcje przez Duszpasterstwo Młodzieży i jest odpowiedzialny za śpiew. W miarę potrzeb może mieć przydzielone inne zadania.
5. Animator czuwa, aby dyżury na rekolekcjach były solidnie wykonywane przez uczestników, służąc im pomocą i dobrym przykładem.
6. Proponowany podział funkcji dla Animatora:
 - * pomoc w pracy w grupach
 - * pomoc w przygotowaniu czytań, modlitw porannych, wieczornych, adoracji i innych
 - * pomoc w przygotowaniu posiłków
 - * pomoc w sprzątanii po posiłkach
 - * pomoc w zaopatrzeniu
 - * pomoc w przygotowaniu wieczorków oraz konkursów
 - * pomoc w utrzymaniu porządku w ośrodku rekolekcyjnym
7. Każdy pokój powinien zamieszkiwać w miarę możliwości co najmniej jeden Animator. Do jego zadań należy czuwanie nad bezpieczeństwem uczestników, życzliwą atmosferą w pokoju i zachowaniem ciszy nocnej.
8. Animator powinien dawać dobry przykład uczestnikom poprzez dbanie o kulturę w relacjach międzyludzkich i porządek w pokoju.
9. Animator bierze czynny udział w rekolekcjach przez udział w Eucharystii, modlitwach porannych i wieczornych, konferencjach, adoracjach i nabożeństwach. Przez nienaganne zachowanie i postawę winien dawać młodszym koleżankom i kolegom świadectwo wiary i moralności.

10. Animator ma prawo oczekiwać od Zespołu Prowadzącego rekolekcje codziennych spotkań w stosownym czasie, w celu omówienia bieżących spraw na turnusie rekolekcji.
11. Animator ma prawo znać końcową opinię Zespołu Prowadzącego dotyczącą swojej posługi na rekolekcjach.

JAK PRACOWAĆ NAD SOBĄ?

*Przesłanie dla młodych należących do Ruchu Apostolstwa Młodzieży – Grup
Apostolskich Archidiecezji Krakowskiej.*

Pan Jezus wzywał nas i wzywa nieustannie do świętości. Potwierdził to bardzo wyraźnie Sobór Watykański II stwierdzając, że każdy ochrzczony jest powołany do świętości. Jest to droga prowadząca do spotkania z Bogiem w wieczności. Chcąc tą drogą kroczyć, musimy od siebie wymagać. Tak uczył młodych Ojciec Święty Jan Paweł II: „Musicie od siebie wymagać, choćby inni od was nic nie wymagali”. Należąc do Ruchu Apostolstwa Młodzieży chcemy podjąć wezwanie Ojca Świętego, Soboru, a przede wszystkim Ewangelii. Podajemy kilka wskazówek pracy nad sobą dla należących do ruchu.

1. Powiniennem jako człowiek ochrzczony żyć w przyjaźni z Bogiem. Chodzi tu o stan łaski uświęcającej w moim sercu, powiniennem stale się o niego troszczyć.
2. Eucharystia ma być siłą mojego życia i drogą, po której często krocę. Powiniennem starać się często gościć Jezusa w moim sercu. Może się to przejawiać w Komunii Świętej pierwszopiątkowej.
3. Każdy z nas ma swoje słabości i grzechy. Spowiedź jest sakramentem Bożego miłosierdzia także dla mnie. Powiniennem spowiadać się przynajmniej raz w miesiącu (I piątek), dobrze byłoby mieć stałego spowiednika. Wiąże się to z rozpoznawaniem swoich wad i słabości oraz pracą nad swoim charakterem.
4. Każdy młody należący do Ruchu Apostolstwa Młodzieży powinien być człowiekiem modlitwy. Modlitwa jest oddechem duszy, poranna – planowaniem dobra, które dziś wykonam; wieczorna – połączona z rachunkiem sumienia i przeproszeniem Boga za to, co mi dziś nie wyszło. Będę się starać zawsze pamiętać, że Bóg mnie widzi i jak dobry Ojciec czuwa nade mną, aby nic złego mnie nie spotkało. Pozdrowię go myślą i sercem w ciągu dnia.
5. Doskonałą formą modlitwy jest adoracja Najświętszego Sakramentu. Jezus z miłości ku nam pozostał z nami w Chlebie Eucharystycznym we wszystkich

kościółach na całej ziemi. Przechodząc koło świątyni powinienem wstąpić choć na chwilkę modlitwy osobistej, pozdrawiając Pana Jezusa – Więźnia Miłości.

6. Ważnym przejawem naszego życia religijnego jest lektura Pisma Świętego. Postaram się choć raz w tygodniu o dłuższą chwilę przeznaczoną na spotkanie ze Słowem Bożym przez czytanie i rozważanie, co Bóg chciał mi przez nie powiedzieć. Czytając można skorzystać z komentarzy, a w razie trudności z pomocy księdza lub innych osób. Słowo Boże przeczytane powinniśmy medytować w oparciu o świadomość, że Jezus jest z nami w Eucharystii.
7. Ważną pomocą dla formowania swojego religijnego światopoglądu jest Katechizm Kościoła Katolickiego, w którym znajduje się wiele odpowiedzi na nurtujące ludzi, zwłaszcza młodych, problemy współczesnego świata, a przede wszystkim problemy moralne. Katechizm jest po Piśmie Świętym bardzo ważną lekturą. Dobrze byłoby także dla swojej formacji i zaangażowania znać Dekret Soboru Watykańskiego II „*Apostolicam actuositatem*” (o posłannictwie świeckich w Kościele i świecie).
8. Papież wzywa nas do ciągłego dawania świadectwa swojej wiary. Chodzi tu przede wszystkim o tworzenie w świecie „cywilizacji miłości”, czyli troski o ludzkie życie w każdym jego wymiarze. Mam więc tak żyć, aby moje życie było zgodne z wyznawaną wiarą. Na co dzień wielu ludzi obserwuje, jakimi jesteśmy chrześcijanami. Przynależący do Ruchu Apostolstwa Młodzieży powinien być APOSTOŁEM Jezusa w swoim środowisku, troszcząc się o swoich rówieśników tak, jak pragnął tego kardynał Karol Wojtyła, zwłaszcza zaś o zagubionych, samotnych i pogrążonych moralnie. Ważnym miejscem realizacji posłania apostołskiego Ruchu jest pomoc biednym poprzez troskę o chorych, ubogich i opuszczonych w naszych parafiach i wspólnotach.
9. Chrystus mnie powołał i zaprosił do wspólnoty Kościoła przez Chrzest, Bierzmowanie i inne sakramenty, a także wezwał, bym przez Grupy Apostolskie służył Mu w bliźnich. Każdy należący do Ruchu powinien troszczyć się o swój kontakt z nim, dbać o jego rozwój, brać udział w spotkaniach formacyjnych w parafii, rekolekcjach, dniach skupienia, pielgrzymkach i innych formach pracy apostołskiej na rzecz bliźnich.
10. Patronką naszego Ruchu jest święta Jadwiga Królowa i bł. Jan Paweł II, do nich zwracamy się prosząc o wstawiennictwo przed Bogiem, ale szczególnym rysem chrześcijańskiej miłości do braci i sióstr jest cześć do Matki Najświętszej, która jako Matka Kościoła jest także Matką i Królową naszej Ojczyzny. Dobrze byłoby, aby członkowie Ruchu propagowali także trzeźwość, sami zachowując abstynencję od alkoholu.